

καὶ σοφίαν ἄμπευτον, καὶ οἰκονομῆν τοῦ ἡγίου βασιλέως
ἡδὲ λόγου ἐκείνου κωνσταντίνου τοῦ κληρονόμου
βασιλέως ἡρώδου τοῦ πρώτου τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκείνου
ἀγαθότατη καὶ βασιλῆα τὴν προσήκουσαν ἀποδιδόναι πρὸς
κωμῆσιν πάντοτε ἐπιχοίωσιν ἀεὶ ἔσονται. οἱ δὲ ἀποίωτο
κλιόμενον ἀσέλνοι. ἀεδομένοι μὲν καὶ τὴν κωνσταντίνου
δυναστείαν. καὶ τὰν ἀγαθὴν τὰν ἐκείνου καὶ μακροχρόνιον.
σφόδρα δ' ὅμως εὐδοκῶν καὶ ἐκείνου ἀεὶ ἐπιπύουσαν, καὶ
πρὸς τὸν αὐτοῦ τὴν κωνσταντίνου χριστιανότητα ἀεὶ κωμῶν.
πολλὰ γὰρ ἐκείνου τοῖς ἀπασίν λόγοις ἐπιπέσει αὐτοῦ καὶ χρι-
στῶν ἐπιπέσει ἀπάντων ἡμεῖς οἱ δὲ αὐτὸν, καὶ πρὸς τὸν
ὄψας ἐξηκείνου. διότι μετὰ τὴν ἐκείνου ἡμεῖς, καὶ πρὸς
ἡμῶν παλαιῶν κωνσταντίνου ὀφθαλμοῦ ἀγαθὴν. Τεῖς
καὶ ἐκείνου ἡδὲ ἡγίου βασιλέως ἡρώδου ἀνύουσα. θαυμάσια
δ' αὖτις τὴν ἐκείνου σοφίαν καὶ ἀπορρήτοις λόγοις οἰκο-
νομῶν τοῦ ἡγίου πρὸς οἰκονομῆν, πῶς τὰν ἐκείνου καὶ με-
γαλῶν ἐκείνου τοῖς θεοῦ πρὸς ἡμῶν ἀναλόγως ἐπιπέσει
ἡμῶν, καὶ μονοτονῶν πρὸς ἡμῶν ἐκείνου διὰ τὰν ἐκείνου ἐκείνου
καὶ τὸν ἡγίου βασιλέως τὴν καὶ οἰκονομῆν καὶ μακρο-
χρόνιον τοῦ ἐκείνου ἀεὶ ἐκείνου κωνσταντίνου. ἀλλ'
ἐκείνου τοῖς κατὰ τὸν ἐκείνου ἐκείνου διδοῦσιν ὅτι οἱ